

nával az 1913. évi 2303 koronás eredményről, míg a csolnak átkelési díj 132 koronával kevesebb. A tápéi rév-vámdíj 1130, a záloglási költség utáni százalék jövedelme 461, a rendbontási díj jövedelme 1954 és a szemledíj jövedelme 115 koronával kedvezőtlenebb, mint az 1913. évi eredmények. Vízhasználati díjban 1913-ban 146.000 korona folyt be, 1917-ben a fölemelt illetékek ellenére csak 127.470 korona volt a bevétel, vagyis 18.529 koronával kevesebb. A gőzfürdő 1364 koronával jövedelmezett kevesebbet a sok szünetelés következtében. Mert a díjak bizony megháromszorosódtak azóta.

Végeredményben az 1917. év jövedelmezője 325.5000 koronával volt kedvezőtlenebb a legutolsó békeév jövedelmezőségénél.

A múlt-év utolsó negyedének jövedelmezősége az egyes jövedelmi ágak szerint — ugyancsak az 1913. évi eredményhez viszonyítva — így alakul:

Az állami bor és husfogyasztási adóban befolyt 1913. utolsó évnegyedében 155.420 korona, 1917-ben csak 107.423 korona, az eredmény tehát 47.996 koronával kedvezőtlenebb. A városi fogyasztási adópótlék 44.767 koronát jövedelmezett 1913. utolsó évnegyedében, 1917-ben már csak 25.146 koronát, 19.620 koronával kevesebbet. A kövezetvámdíj 1913-iki utolsó évnegyede 80.023 koronát hozott a városnak, 1917-ben ez az eredmény 49.520 koronával kedvezőtlenebb. A helypénzdíj utolsó évnegyedbeli eredménye volt 1913-ban 39.061 korona, 1917. utolsó évnegyedében ez az eredmény 24.162 korona, 14.898 koronával kevesebb az előbbinél. A közbiztonsági díj 1917. évi utolsó évnegyedbeli eredménye 12.313 kroona emelkedést mutat, a vízhasználati díj jövedelme is emelkedett 9.969 koronával az 1913. évi utolsó évnegyedének eredményéhez képest. A végeredmény azonban itt is az, hogy az 1917-ik év utolsó évnegyedének pénzügyi eredménye a városra nézve 119.526 koronával kedvezőtlenebb, mint volt a legutolsó békeév utolsó évnegyedének pénzügyi eredménye.

A javadalmi bizottság a jelentéseket tudomásul vette.

Beszélgessünk.

★

A fahonvéd: Sugva ejtem a szót, magam is ott voltam a Winterri előadásán. Mennyi ember volt jelen, mind a két este. Persze, mindenkit érdekelt a gondolatolvasás.

En: Pedig de sok ember jutott volna zavarba, ha csak egy kis gondolatot is akart volna valaki kipróbálni belőlük.

A fahonvéd: Erre talán még az az ördögös nézésű Winterri se lett volna képes.

En: Gondolkozni, jól tudjuk, mindenki szokott, de gondolata nem minden embernek akad.

A fahonvéd: Kár, hogy orvosokkal szemben üzte a gondolatolvasást az a Winterri. Ha más irányban választja meg a médiumokat, nevető estély lehetett volna a bűvész estélyből.

En: Teszem azt, ha egy mészáros lett volna a médium, biztos, hogy áremelésre gondolt volna, de erre a gondolatra még Winterri is megtapogatta volna a szíve tájékát.

A fahonvéd: Nem ok nélkül, mert a szándék megint megvan bennük. A taglót már ismét elővették.

En: Azt hiszem, lesz, aki kiveszi a taglót a kezükből. Különben pedig minden lehetséges, még az is, hogy a városi fürdő megnyílik, vagy hogy ítéletet hoznak olyan ügyben, amit ma-holnap el is felejtünk.

A fahonvéd: Ha elfelejthető, akkor minek az ítélet? Régi szegedi szólás-mondás: Sose volt jó az a nagy sietség.

En: A luza-vona se. Mindent módjával és egyforma mértékkel.

A fahonvéd: Igen ám, csak hogy némelyek röffel is, meg méterrel is mérnek.

En: A mérésben lehet a hiba. Az egyiket könnyűnek, a másikat súlyosnak találják.

A fahonvéd: Súlyosak nem igen találkoznak ezen a tájon és aki kerül, azt se becsülik meg érdeme szerint, az egész vonalon.

En: Félsszerelemmel találkozunk most lépten-nyomon. És ha mutatunk valamelyes érzést, az se egész, hanem néha csak fertály.

A fahonvéd: Ennek pedig az az oka, hogy sok a fertályember, aki jó szemmel nem tudja nézni, ha egész emberek megérdemelt sikerhez jutnak.

En: Sőt a sikert kisebbiteni törekszenek, vagy ha ez nem lehetséges, akkor mesterségesen gátat emelnek a siker keletkezése elé.

A fahonvéd: Innen van aztán, hogy az a kevés „magánénekes“, aki egyedül dalol, kedvet veszítve, beszünteti a dalolást, mint fészkerakáskor a fülemile.

En: De a fertálytehetségek mindig kurgongatnak és elől vannak, a lobogóhordozók, akik azt se igen tudják, hogy mi van a lobogóra írva.

A fahonvéd: És a hiúság bántja az embereket, mint téli időn a mezei egerek a földet.

En: És nem tudnak idejében visszavonulni a szerepléstől, mint a vénhedésnek induló, ádült primadonnák.

A fahonvéd: Így történik, hogy sok gixer kerül, amit az, aki adja, nem igen hallja.

En: Az ifjuság az ajtókon kopogtat és ezt a kopogtatást nemcsak illene, de célirányos is volna meghallani.

A fahonvéd: Az öregek privilégiuma a nagyothallás.

En: Az a baj, hogy ezzel a privilégiummal nemcsak élni szoktak, hanem visszaélni is.

A fahonvéd: Új kor küszöbén állunk. Talán megváltoznak intézmények és vezetők egyaránt.

En: Sőt talán a nyáj is.

A fahonvéd: De csak úgy, ha nem kolompok, de ésszel élők, gerincesek vezetik és soha sem félrevezetik...

Az asszony-parlamentből.

— Pesti levél. —

Budapest, 1918. január 23.

Nagyon kedves és értékes honoráriumot hozott ma számomra a posta egy igénytelen irásomért, mely a fent olvasható címmel ezen a helyen pillantotta meg a napvilágot a Várnay-nyomda szedőszekrényein keresztül. — kedvesebbet és értékesebbet minden eddigi irásom honoráriumánál: Szeged lelkes feministáinak elismerését. S amikor én ezt itt a nagy nyilvánosság előtt hálásan nyugtázni készülök: feltétlenül előre kell bocsátanom valamelyes szerénykedő mentegetőzésfélélet a szóban forgó s érdemem felett való elismerés írásos dokumentumának közzétételéért. Mert lelkemre mondom, nem tudom megállani, hogy hálás érzések közt közzé ne tegyem a szegedi feministák nemes szívű elnöknőjének azt az alább következő irását, hogy hadd olvassák azt mások is, minél többen olvasák: úgy vagyok vele, mint a gyermek, aki valami csillogó játékot kap: szeretné az örömet kikáltani az egész világnak... Bizonyos foku szerénytelenséggel jár ugyan a részemről ez a kis indiszkrécio, de hát — ugyebár — nem fogják ezt felróni hibámul a nyájas és nyáj-nélküli olvasók, hiszen olyan szép és meleg hangú ez a fél-hivatalos üdvözlés, hogy az ember az illető nagyon szívesen teszi ki a saját becses ablakába. Tehát: hadd dicselkedjem el egy kicsit a Szegedi Feministák Egyesületének nevében itt következő levéllel:

Tisztelt Uram!

A *Délmagyarország* hasábjain ma megjelent, a feministák választójogi nagygyűlését tárgyilagosan, elfogulatlanul bíráló és ismertető cikkéért, valamint a benne küldött szívélyes, meleg üdvözléteért fogadják a szegedi feministák hálás, lelkes köszönetének kifejezését.

Mindig éreztük és tudtuk, hogy Önben ügyünk egy megértő és résztvevő barátot bir és midőn a cikkében nyíltan és bátran, nyilvánosan is állást foglal meggyőződése mellett — csak újabb tanulmányt adja állandó rokonszenvének, amellyel a feministák törekvéseit és a szegedi egyesület működését kísérté.

Cikkével a feministák mozgalmának, de különösen a szegedi feministáknak kitűnő és hasznos szolgálatot tett. Szép városunkban még tulstnyban van a konzervatív elem és hogy arra hathassunk, azt ébresszessük, megismerésre és belátásra bírjuk, nem tudunk elégségesen hathatós, agitációt kifejezni. Az ilyen értékes, komoly és számottevő helyről megnyilvánult állásfoglalás, megbecsülhetetlen szolgálatot tesz propaganda munkánknak és kérnünk kell, használjon fel a jövőben is minden rendelkezésre álló alkalmat, hogy segíthessen eszméinket diadalra vinni.

A Feministák Szegedi Egyesülete nevében kitűnő tisztelettel

Dr. Turcsányi Imréné
ügyvezető.

Mikor én azt a régi országházbeli asszonyparlamentről szóló igénytelen ismertetésemet papírra vettem, bizony a legtávolabbról sem gondoltam arra, hogy annak így lekötelezően kedves lesz a honorárium. Egy-egyvel több ok arra, hogy még jobban melléjük álljak a nőmozgalom szegedi harcainak, mert ott, hol az oly kicsi szolgálatot is, aminőt ama cikkem közzététele jelentett, ennyire meg tudják becsülni: bőséges mértékben megvan az a hatalmas erkölcsi erő, mely a zászlóikra irt eszméiket minden akadályon keresztül is diadalra tudja vezetni. S amint lélekben velük voltam az uttörő nehézs napjaiban, mellettük leszek amaz eljövendő boldogabb időben is, mikor a küzdelmek háborgónapjai mulván, teljesen elül az emberek ajkán a kicsinylő mosoly, mely sok helyt még ma is a nőmozgalom egyre kevésbé bizonytalan s neki-neki bátorodó lépéseit kíséri. S a nemesen teljesített munka felemelő tudata lesz ennek az együttérzésnek a legmaradandóbb jutalma.

Zsoldos Benő.

Délmagyarország játékonnyelű hangversenyei

NYIREGYZHÁZ ERVIN

zongoraművész hangversenye 1918. Január 29-én este 8 órakor a „Tisza“ nagytermében

MŰSOR:

1. BEETHOVEN: Sonate pathétique (op. 13.)
2. SCHUBERT: Wanderer fantázia (op. 15.)
3. CHOPIN: a) Polonaise (as-dur.); b) Cerceuse; c) Scherzo (C-moll.)
4. LISZT: a) Liebestraum; XIV. rap-szódia.

Helyárak 10, 8, 6, 4, és 2 kor. Páhoj 30 kor.

Jegyek előre válthatók Várnay L. könyvkereskedésében, a „Délmagyarország“ kiadóhivatalában.

Hadikölcsönkötvényeket

vásárol, elad és megelőlegez

MAY R. MIKSA bank- és váltóüzlete
Széchenyi-tér, a városházával szemben.